

Arrest

nr. 205 718 van 21 juni 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 27 februari 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 februari 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 8 maart 2018 met referentenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 mei 2018 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 7 mei 2018.

Gelet op de beschikking van 23 mei 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 juni 2018.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat M. SAMPERMANS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoeker dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen houdende weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag.

Blijkens de bestreden beslissing heeft verzoeker naar aanleiding van zijn huidig verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen aangebracht die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt.

2. Na lezing van het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat verzoeker zijn huidig tweede volgend verzoek om internationale bescherming steunt op dezelfde motieven die hij naar aanleiding van zijn vorige verzoeken om internationale bescherming heeft uiteengezet, namelijk de problemen met de familie van I. omdat hij met haar een ongeoorloofde relatie had, waardoor hij ook door zijn eigen stam werd verstoten.

Verzoekers eerste verzoek om internationale bescherming werd geweigerd bij 's Raads arrest nr. X van 24 februari 2017 omdat zijn asielrelaas ongeloofwaardig is en er in Bagdad geen sprake was van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurige geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In het arrest wordt o.a. vastgesteld en geoordeeld dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweringen dat hij omwille van zijn ongeoorloofde relatie met I. door haar vroegere schoonfamilie zou worden geviséerd en dat hij ten gevolge van deze problemen door zijn eigen stam zou zijn verbannen.

In het kader van verzoekers volgend verzoek om internationale bescherming nam het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 4 augustus 2017 een beslissing houdende weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag. Verzoeker ging niet in beroep tegen deze beslissing waardoor deze definitief is geworden en als vaststaand dient te worden beschouwd.

Ter ondersteuning van zijn huidig tweede volgend verzoek om internationale bescherming legt verzoeker bijkomende verklaringen af -zo verklaart hij o.a. dat hij vogelvrij is verklaard en gedood zal worden in geval van terugkeer naar Irak en dat zijn geliefde I. wordt vastgehouden door en zal vermoord worden door A.H., een neef van haar overleden man die verbonden is aan Asa'ib Ahl al-Haq. Daarnaast geeft verzoeker aan het werk van zijn advocaat te hekelen die zijn beroep niet correct zou hebben verdedigd en dat de tolk van het eerste interview zaken verkeerd heeft vertaald omdat deze geen inzicht had in de Iraakse mentaliteit- en hij legt volgende documenten neer: de originele overlijdensaktes van zijn beide ouders, zijn Iraaks rijbewijs, een origineel attest van zijn stam, een videofragment (USB-stick), een medisch attest, enkele foto's van A.H., een krantenartikel over sjiiitische milities en een Wikipedia-artikel over Asa'ib Ahl-al Haqq.

3. (Oud) Artikel 57/6/2, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werd genomen, luidde als volgt:

"Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag."

Deze bepaling werd mutatis mutandis ondergebracht in artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet (BS 12 maart 2018):

"Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°,

2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming in overweging te nemen, thans ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

De parlementaire voorbereiding van de wet van 8 mei 2013 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de verzoeker om internationale bescherming pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsovertuigend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

De terminologische wijziging, ontvankelijkheid in plaats van inoverwegingneming, heeft geen enkele impact op de ratio legis die leidde tot de invoering van (oud) artikel 57/6/2 door de wet van 8 mei 2013, noch op de draagwijdte van het onderzoek van de Commissaris-generaal (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001, 116).

4.1. Aangezien reeds in het kader van verzoekers eerste verzoek om internationale bescherming bij voormeld arrest van de Raad werd besloten tot de ongeloofwaardigheid van de door hem ingeroepen vrees voor vervolging en gelet op de in de bestreden beslissing gedane vaststelling dat verzoeker naar aanleiding van huidig verzoek om internationale bescherming geen elementen bijbrengt die zijn geloofwaardigheid kunnen herstellen of die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt, dient te worden besloten dat verzoeker niet aantoonde in zijn land van herkomst persoonlijke problemen te hebben (gekend). Het is de taak van de verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad stelt echter vast dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt waaruit blijkt dat hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

4.2. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoeker het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat hij in wezen niet verder komt dan het herhalen van eerder afgelegde verklaringen, het uiteenzetten van theoretische beschouwingen, het poneren van een gegronde vrees voor vervolging, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, waarmee hij echter diens bevindingen niet weerlegt, noch ontkracht.

4.3. Verzoekers betoog in het verzoekschrift dat “Het gehoor diende eveneens vroegtijdig stop gezet te worden, daar het computersysteem uit was gevallen, waardoor verzoeker niet volledig in de gelegenheid werd gesteld zijn asielrelaas naar behoren toe te lichten met de bijkomende stukken” vindt geen/nergens steun in het administratief dossier. Bovendien, en integendeel, blijkt uit het verslag van zijn gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken in het kader van zijn huidig verzoek om internationale bescherming dat verzoeker op het einde van zijn verhoor de vraag “Zijn er behalve voorgaande gegevens nog elementen die u wenst aan te brengen met betrekking tot deze meervoudige asielaanvraag? Welke? Licht deze toe?”, net als de vraag “Hebt u nog iets toe te voegen”, kort en uitdrukkelijk ontkennend met “NEEN” beantwoordde (‘Verklaring meervoudige aanvraag’ d.d. 12 december 2017, nrs. 19 en 21), zodat zijn kritiek dienaangaande geenszins ernstig is.

Verzoeker verzuimt daarenboven in zijn verzoekschrift toe te lichten welke elementen van zijn relaas hij niet naar behoren zou hebben kunnen toelichten. Overigens biedt zijn verzoekschrift hem de kans en de mogelijkheid om (wel) naar behoren alle elementen van zijn relaas nogmaals uiteen te zetten.

4.4. Verzoeker bekritiseert in zijn verzoekschrift op algemene wijze, doch ontkracht, noch weerlegt de motivering in de bestreden beslissing waar met betrekking tot de door hem in het kader van zijn huidig verzoek om internationale bescherming neergelegde documenten op goede grond het volgende wordt vastgesteld:

“De documenten en/of stukken die u momenteel aanbrengt vermogen evenmin iets extra’s toe te voegen aan

uw betoog (DVZ, Verklaring meervoudige aanvraag, dd. 12 december 2012, vraag 17 en aparte lijst van de

door u neergelegde stukken). Uw rijbewijs toont uw identiteit aan, een gegeven dat niet ter discussie staat. Ook het overlijden van uw beide ouders wordt niet betwist. Hun overlijdensaktes tonen bovendien aan dat zij – hoe spijtig ook - een natuurlijke dood stierven (respectievelijk kwamen ze te overlijden aan ‘lever en buik’ en aan ‘nierfalen met complicaties als gevolg’). Opvallend, de overlijdensdatum op de akte van uw vader blijkt zo goed als onleesbaar te zijn, alsook geeft u aan dat u geen idee heeft wie van uw familieleden u deze overlijdensaktes heeft opgestuurd (Verklaring meervoudige aanvraag, dd. 12 december 2012, vraag 17). Het attest van uw stam (dd. 10 september 2015) werd tijdens de vorige asielaanvraag al neergelegd en besproken. Nogmaals, een dergelijk attest kan onmogelijk op diens herkomst en authenticiteit worden geverifieerd en kan vrij gemakkelijk op uw vraag of ten uwen behoeven zijn opgesteld. Eenzelfde opmerking geldt betreffende de neergelegde video waarvan u zegt dat op minuut 5’ de genoemde A.(...) H.(...) u met de dood bedreigt. Ook een dergelijke video kan in scène zijn gezet, wie die bepaalde persoon is, wat jullie relatie is en/of jullie echt problemen hebben met elkaar kan hier niet met zekerheid worden uit afgeleid. Een dergelijke video kan met verschillende doeleinden zijn opgemaakt (zoals ook al tijdens de tweede asielaanvraag reeds werd uiteengezet). De foto’s van een gewapende A.(...) H.(...) brengen evenmin verheldering. Wie deze persoon precies is en met welk doeleinde deze foto’s werden gemaakt is onduidelijk. Alleszins toont dit geenszins aan dat u door hem zal worden vermoord en/of hij uw geliefde gevangen houdt. Het medisch attest van de Belgische dokter L.(...) (dd. 5 september 2017) geeft aan dat u het in België moeilijk heeft maar toont niet aan dat deze toestand verband houdt met de door u opgeworpen asielmotieven. De algemene stukken die u neerlegt betreffende sjjiitische milities en dan in het bijzonder Asa’ib Ahl al-Haqq geeft geen extra informatie betreffende uw eigen persoonlijke situatie. Daarenboven wenst het CGVS nogmaals te benadrukken dat Iraakse documenten heel gemakkelijk verkrijgbaar zijn via corruptie, zowel in Irak als daarbuiten. Hun bewijswaarde is überhaupt gering, zeker gelet op de ongeloofwaardigheid van het door u naar voorgebrachte asielrelaas (zie informatie toegevoegd aan het administratieve dossier CGVS).”

Verzoeker gaat er bovendien ten onrechte van uit dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden ontzegd indien de valsheid of het niet-authentiek karakter ervan wordt aangetoond. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en bijgevolg ook de Raad kunnen evenwel ook om andere redenen dan hun (bewezen) valsheid aan de aangebrachte stukken iedere bewijswaarde weigeren, met name wanneer deze onvoldoende garanties op het vlak van authenticiteit bieden (cf. RvS 17 december 2013, nr. 225.960). Daarenboven kan aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat hier niet het geval is, zo(als) blijkt uit voormeld arrest van de Raad waarin in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming tot de ongeloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas, waarin hij tot op heden volhardt en op verder borduurt, werd besloten. Documenten hebben immers enkel een ondersteunde werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas, waarvan hier geen sprake, kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. Om die reden, gelet ook op voormelde concrete vaststellingen van de commissaris-generaal omtrent de door verzoeker voorgelegde stukken, welke door verzoeker niet worden weerlegd of ontkracht, en gezien ook de informatie van het Commissariaat-generaal vervat in het administratief dossier waaruit blijkt dat Iraakse documenten gemakkelijk verkrijgbaar zijn via corruptie, zowel in Irak als daarbuiten, waardoor de bewijswaarde van Iraakse documenten zeer relatief is, kan het door verzoeker bij zijn huidig verzoek om internationale bescherming neergelegde attest van zijn stam, het videofragment en enkele foto’s van A.H. geen bewijswaarde worden toegedicht.

4.5. *Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de informatie vervat in het administratief dossier waaruit blijkt dat er actueel voor burgers in de provincie Bagdad geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker gaat hier in zijn verzoekschrift niet in het minst op in. Hij brengt geen concrete elementen bij waaruit kan blijken dat de informatie gevoegd aan het administratief dossier niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.*

4.6. *In de mate verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.*

5. *Bijgevolg lijkt verzoeker geen elementen aan te brengen die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet."*

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4.1. Ter terechtzitting alwaar verzoekende partij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de beschikking van 2 mei 2018, voert verzoekende partij aan dat zij nog een aanvullende nota met nieuwe stukken wenst in te dienen. Zij licht hieromtrent toe dat deze stukken, die het overlijden van haar moeder en vader aantonen, door haar broer werden verstuurd naar een vriend in de Wolstraat in Gent, omdat zij geen vaste woning heeft. Verzoekende partij is het niet eens met de beschikking waar gesteld wordt dat zij geen ernstige poging heeft ondernomen om de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen. Zij wijst er op zij op elk motief heeft proberen te ontcrachten en ook ontcracht heeft. Volgens verzoekende partij tonen de overlijdensakten haar relaas van bloedwraak aan. Zij besluit dat haar ouders thans het slachtoffer zijn geworden van de bloedwraak.

4.2. De Raad stelt vast dat verzoekende partij geen concrete elementen bijbrengt die afbreuk doen aan de in de beschikking van 2 mei 2018 opgenomen grond. Verzoekende partij beperkt zich in wezen louter tot het volharden in de middelen van haar verzoekschrift, zonder dat zij daadwerkelijk haar opmerkingen aangaande de in de voornoemde beschikking opgenomen grond formuleert.

Wat betreft de stukken bijgebracht bij aanvullende nota van 8 juni 2015, stelt de Raad vast deze documenten niet gesteld zijn in de taal van de rechtspleging en evenmin vergezeld zijn van een voor eensluidend verklaarde vertaling. Met toepassing van artikel 8 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, worden deze documenten niet in overweging genomen daar de Raad geen kennis kan nemen van de inhoud ervan.

Waar verzoekende partij nog stelt dat zij elk motief van de bestreden beslissing heeft proberen te ontkrachten en ook ontkracht heeft, kan de Raad slechts vaststellen dat verzoekende partij niet verder komt dan een bewering en geen enkel concreet element aangeeft met betrekking tot wat gesteld is in de beschikking: *“Verzoekers betoog in het verzoekschrift dat “Het gehoor diende eveneens vroegtijdig stop gezet te worden, daar het computersysteem uit was gevallen, waardoor verzoeker niet volledig in de gelegenheid werd gesteld zijn asielrelaas naar behoren toe te lichten met de bijkomende stukken” vindt geen/nergens steun in het administratief dossier. Bovendien, en integendeel, blijkt uit het verslag van zijn gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken in het kader van zijn huidig verzoek om internationale bescherming dat verzoeker op het einde van zijn verhoor de vraag “Zijn er behalve voorgaande gegevens nog elementen die u wenst aan te brengen met betrekking tot deze meervoudige asielaanvraag? Welke? Licht deze toe?”, net als de vraag “Hebt u nog iets toe te voegen”, kort en uitdrukkelijk ontkennend met “NEEN” beantwoordde (‘Verklaring meervoudige aanvraag’ d.d. 12 december 2017, nrs. 19 en 21), zodat zijn kritiek dienaangaande geenszins ernstig is. Verzoeker verzuimt daarenboven in zijn verzoekschrift toe te lichten welke elementen van zijn relaas hij niet naar behoren zou hebben kunnen toelichten. Overigens biedt zijn verzoekschrift hem de kans en de mogelijkheid om (wel) naar behoren alle elementen van zijn relaas nogmaals uiteen te zetten.*

4.4. Verzoeker bekritiseert in zijn verzoekschrift op algemene wijze, doch ontkracht, noch weerlegt de motivering in de bestreden beslissing waar met betrekking tot de door hem in het kader van zijn huidig verzoek om internationale bescherming neergelegde documenten op goede grond het volgende wordt vastgesteld:

“De documenten en/of stukken die u momenteel aanbrengt vermogen evenmin iets extra’s toe te voegen aan

uw betoog (DVZ, Verklaring meervoudige aanvraag, dd. 12 december 2012, vraag 17 en aparte lijst van de

door u neergelegde stukken). Uw rijbewijs toont uw identiteit aan, een gegeven dat niet ter discussie staat. Ook het overlijden van uw beide ouders wordt niet betwist. Hun overlijdensaktes tonen bovendien aan dat zij – hoe spijtig ook - een natuurlijke dood stierven (respectievelijk kwamen ze te overlijden aan ‘lever en buik’ en aan ‘nierfalen met complicaties als gevolg’). Opvallend, de overlijdensdatum op de akte van uw vader blijkt zo goed als onleesbaar te zijn, alsook geeft u aan dat u geen idee heeft wie van uw familieleden u deze overlijdensaktes heeft opgestuurd (Verklaring meervoudige aanvraag, dd. 12 december 2012, vraag 17). Het attest van uw stam (dd. 10 september 2015) werd tijdens de vorige asielaanvraag al neergelegd en besproken. Nogmaals, een dergelijk attest kan onmogelijk op diens herkomst en authenticiteit worden geverifieerd en kan vrij gemakkelijk op uw vraag of ten uwen behoeven zijn opgesteld. Eenzelfde opmerking geldt betreffende de neergelegde video waarvan u zegt dat op minuut 5’ de genoemde A.(...) H.(...) u met de dood bedreigt. Ook een dergelijke video kan in scène zijn gezet, wie die bepaalde persoon is, wat jullie relatie is en/of jullie echt problemen hebben met elkaar kan hier niet met zekerheid worden uit afgeleid. Een dergelijke video kan met verschillende doeleinden zijn opgenomen (zoals ook al tijdens de tweede asielaanvraag reeds werd uiteengezet). De foto’s van een gewapende A.(...) H.(...) brengen evenmin verheldering. Wie deze persoon precies is en met welk doeleinde deze foto’s werden gemaakt is onduidelijk. Alleszins toont dit geenszins aan dat u door hem zal worden vermoord en/of hij uw geliefde gevangen houdt. Het medisch attest van de Belgische dokter L.(...) (dd. 5 september 2017) geeft aan dat u het in België moeilijk heeft maar toont niet aan dat deze toestand verband houdt met de door u opgeworpen asielmotieven. De algemene stukken die u neerlegt betreffende sjjiitische milities en dan in het bijzonder Asa’ib Ahl al-Haqq geeft geen extra informatie betreffende uw eigen persoonlijke situatie. Daarenboven wenst het CGVS nogmaals te benadrukken dat Iraakse documenten heel gemakkelijk verkrijgbaar zijn via corruptie, zowel in Irak als daarbuiten. Hun bewijswaarde is überhaupt gering, zeker gelet op de ongeloofwaardigheid van het door u naar voorgebrachte asielrelaas (zie informatie toegevoegd aan het administratieve dossier CGVS).”

Verzoeker gaat er bovendien ten onrechte van uit dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden ontzegd indien de valsheid of het niet-authentiek karakter ervan wordt aangetoond.

De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en bijgevolg ook de Raad kunnen evenwel ook om andere redenen dan hun (bewezen) valsheid aan de aangebrachte stukken iedere bewijswaarde weigeren, met name wanneer deze onvoldoende garanties op het vlak van authenticiteit bieden (cf. RvS 17 december 2013, nr. 225.960). Daarenboven kan aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat hier niet het geval is, zo(als) blijkt uit voormeld arrest van de Raad waarin in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming tot de ongeloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas, waarin hij tot op heden volhardt en op verder borduurt, werd besloten. Documenten hebben immers enkel een ondersteunde werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas, waarvan hier geen sprake, kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. Om die reden, gelet ook op voormelde concrete vaststellingen van de commissaris-generaal omtrent de door verzoeker voorgelegde stukken, welke door verzoeker niet worden weerlegd of ontkracht, en gezien ook de informatie van het Commissariaat-generaal vervat in het administratief dossier waaruit blijkt dat Iraakse documenten gemakkelijk verkrijgbaar zijn via corruptie, zowel in Irak als daarbuiten, waardoor de bewijswaarde van Iraakse documenten zeer relatief is, kan het door verzoeker bij zijn huidig verzoek om internationale bescherming neergelegde attest van zijn stam, het videofragment en enkele foto's van A.H. geen bewijswaarde worden toegedicht.

4.5. Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de informatie vervat in het administratief dossier waaruit blijkt dat er actueel voor burgers in de provincie Bagdad geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker gaat hier in zijn verzoekschrift niet in het minst op in. Hij brengt geen concrete elementen bij waaruit kan blijken dat de informatie gevoegd aan het administratief dossier niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken."

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond. Bijgevolg brengt verzoekende partij geen elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

6. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op éénentwintig juni tweeduizend achttien door:

mevr. M.-C. GOETHALS, kamervoorzitter,

mevr. A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier, De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

M.-C. GOETHALS